

דברי הבכר

כפר הנשיא

מספר 1007

ז' בשבט תשמ"ז

6.2.87

עלון פנימי - לא לפרסום

נפרן נקודי *1

רקפת מצויה

סחלב פרפרני *Orchis caspia*

חלמית גדולת

סקור חסידה גור

שמש + גשם = פרידל!

חזל טוב... חזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

8.2. לירון גליק

אלכס וינקלר

נופר כהן (נכדה של מרכס)

אור-משה פרחי (נכד של וטרמן)

דניאל ארנברג

10.2. יואב פק

פלוא מרקוסון

11.2. דוט שיינגזיכט

ענת ארנולד

אילת סינה

12.2. יעל שפרונג

חנן וטרמן

מיכי גניסלב

14.2. ג'נט גניסלב

עליזה במלי

בת-שבע מרקוסון

יהודה בן-זאב

ל ה ו ל ד ת ה ב ן - ה נ כ ד

לרחלי ולדודיק

לאנט ולחיימ'קה

וכל בני המשפחה

מה נשמע?

* שבוע זה של "מה נשמע" נפתח בקול תרועה גדולה - חתובת הלן ומיכה! וזו לא ביישה את הטובות והמשגעות שבחתובותינו עד כה. תודה להלן ומיכה על הסיבה-למסיבה ומזל טוב לכל המשפחה. ולמחמיצים - זב"ש.

* מזג-האוויר, מזג-האוויר... ממשיך לפנק אותנו. הכנרת עולה ועולה, ובין מימטר למשנהו - חמים ונעים! ביקשתי לברר כיצד זה קורה ומדוע. נאמר לי שעלי פשוט להפעיל את הטלביזיה ב-7.45 בלבנון, ואז יופיע מזג-האוויר בכבודו ובעצמו ויסביר. עשיתי כן, אך לא הבנתי דבר. אבל הברנש שם נתן חיקוי כזה של אבי פרס - מהקבט של השבוע שעבר - כן, משהו שיגעון! מה שאפשר לעיתים לפגוש בטלביזיה...

* בביה"ס המקומי סיימו השבוע בושא מרכז תחת הכותרת "יד ביד", אשר עסק ביחסים שבין אדם לזולתו. משהו מכך עוד יופיע בהמשך גליון זה. יישר כוח לצוות שהרים בושא זה, שאין חשוב ממנו. יש לי רק שאלה אחת: מדוע רק לילדים?

* איחולי החלמה:

- ליענקל, שחזר הביתה בשעה טובה, לאחר ניתוח.
- לרחל א., המתאוששת אחרי ניתוח בביה"ח (עדיין).

* אביגיל הרימה עוגן מכאן, בדרכה חו"ל. לאביגיל - דרך צלחה. צאתך לשלום ושובך לברכה!

* ספורט - ספורט

הליגה בכדורסל, מבוגרים, תתחיל שוב השבוע (ביום ד') לאחר הפגרה. אוהדים - נא לנקות הגרונות ולהתכונן.

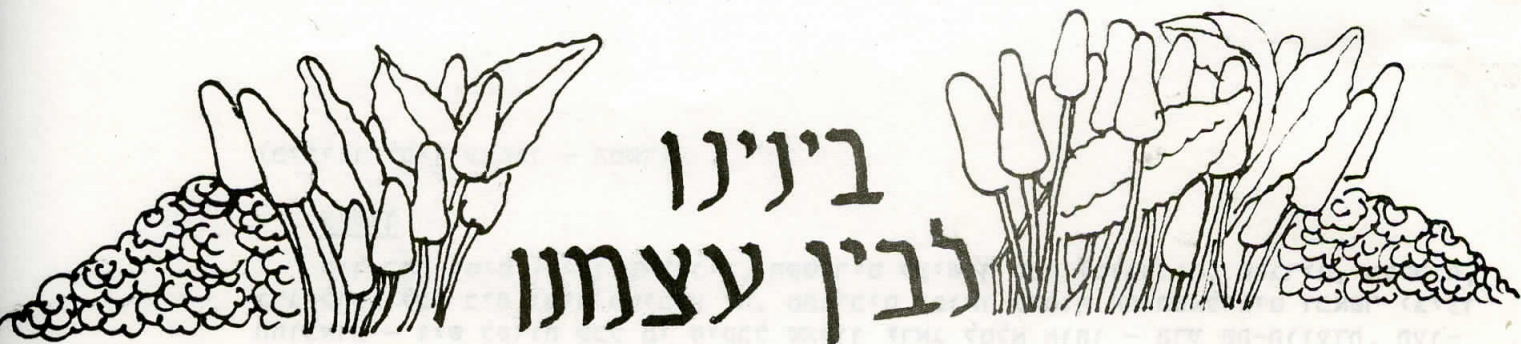
* ידעתם?.. צמד הברידג' ג'ף-את-שלופה כבש לו מקום מכובד ביותר בצמרת הארצית של ענף זה. בתחרות גמר על אליפות הארץ, שנערכה בשבת האחרונה, זכו במקום ה-13 בדירוג הארצי. הברידג' מאוד פופולרי היום בארץ והתחרות קשה. אז חבר'ה - באמת כל הכבוד!! (רק תחשבו איזה טראס ק היו עושים כאן על הישג דומה בכדורסל, למשל...)

* בקטיף האבוקדו (כן, כמוכן אני לא יכול בלי זה) עוברים עכשיו מקצב מוגבר לרצחני. שימו לב: מדי שבוע, במשך חודשיים וחצי, יזוזו מכאן כ-30,000 ק"ג פרי, שהם כ-120,000 פירות ירקרקים. תמורתם אמורים לבוא אלינו (כרווח) בערך 15,000 דולרים ירקרקים, השקולים לשבועיים של ארנסט יפת. תגידו עכשיו שלא צומחים פה דולרים על העצים (לפחות קצת...).

* ונסיים במזל טוב! שלושה בני משק חדשים נתווספו לנו, והפעם - במשק הילדים: שלושה גדיים נולדו ביום אחד, וכולנו מוזמנים לבקר ולברך.

שבת שלום ומבורך

או די ו.

בינינו לבין עצמנו

כינוניות

הקיבוץ מחנך לכינוניות. חברות הילדים והנעורים דורשות קונפורמיזם מכל ילד וילדה בקיבוץ. הכישרון המיוחד איננו זוכה לעידוד. ההזדמנות והאפשרות לעסוק במקצוע האקסוטי, שאיננו תורם לכלכלת הקיבוץ, כמעט ולא קיימות.

אלו ההאשמות, המושמעות לא אחת ע"י מבקרי הקיבוץ, עוזבי הקיבוץ וגם - להבדיל - ע"י חלק מבני הקיבוץ והוריהם. כחלק מן הטענות, אולי בכולן, יש גרעין של אמת וזה מחייב אותנו לעשות בדק-בית חינוכי רציני. אין ספק שהחינוך הקיבוצי השתנה הרבה מאז שהילדים הראשונים של חלוצי העליה השניה והשלישית ישבו על ספסל הלימודים: אביזרי הטכנולוגיה המודרנית קנו לעצמם שליטה מוחלטת בתוך כותלי בית-הספר. האם זה אומר, שהתלמיד שמסיים י"ב כיתות, הוא משכיל יותר, בעל תודעת קריאה יותר, מפותח יותר מדורות י"בניקים קודמים? אין תשובה ברורה, לא לשאלה זו ולא לביקורת שמוטחת על גישת הקיבוץ לילד המחונו או לילד בעל הכישרון המיוחד באמנויות. רצוי היה שהתנועה הקיבוצית תיזום מחקר יסודי ב"יש" החינוכי. לכתבה זו יש כוונה צנועה יותר: להרהר על קצת מן הביקורת שאויבינו/ידידינו משמיעים כלפי בית-הספר הקיבוצי.

אנחנו נוטים לשכוח, שלצערנו רוב האנושות שייך לממוצע ולכינוני. פה ושם נופל ביצוץ אלוהי ונולד גאון במשפחה כינונית. אבל גאונים אינם תמיד מולידים גאונים. אולי יש נחמה בעובדה עצובה זו, כי האוטוביוגרפיות והביוגרפיות לא אחת מדגישות שקשה להיות גאון ועוד יותר קשה לחיות במחיצתו. מה שחסר במנגנון החינוך הקיבוצי הוא גורם המחפש ומעודד כשרונות הקיימים בילדינו. זה יקר, אבל זה חיוני עוד יותר מאולם מופעים, בו תשלוט התרבות הקנויה.

באשר לקונפורמיזם יש שתי בעיות: הנוער כשלעצמו הוא קונפורמיסטי כלבוש, בע-גילים באוזניים, בתסרוקות ובמוסיקה שהוא שומע. ילדינו מסתכלים בעולם ומתוך אמונה שכל מה שבא מחו"ל הוא טוב, קונה אותו בלי הסתייגות. בן בגיל הנעורים שיגלה עניין באריגה או בת שתעמוד על זכותה לעבוד במוסך, קרוב לוודאי שייחשבו כלא-נורמליים ע"י בני גילם. היה מקרה של בן שלמד מחול בתל-חי ולמרות שמוריו חשבו אותו לכשרוני, הפסיק - בלחץ החברה. עלינו לתת הסכה, מדוע אין פסנתרנים או כנרים מצטיינים בקרב בנינו. האם זה מפני שאין הורים משוגעים, המסוגלים לאלץ את בניהם להתאמן שלוש-ארבע שעות ביום? האם הכול נובע מזה שהקיבוץ כחברה דומה יותר מדי לחברה העירונית? שם במסיבות וקומזיצים מדברים על האוטו החדש, קידום בעבודה ובסיעות לחו"ל, ואצלנו מדברים על מי דפק את האוטו החדש, מי בהריון, בעיות הענף ובסיעות לחו"ל.

אנחנו חברה עובדת עדיין, למרות שיש בני קיבוץ צעירים שיודעים לומר "העבודה היא חיינו", אבל לא בשבילנו! בעיות הקיום לוחצות גם בחברה הקיבוצית, אם כי הנטל אינו אינדיבידואלי אלא קולקטיבי. לתת לאמנים, נגני כלים, סופרים, זמן לע-סוק ביצירה או סתם לשבת אין-אובים, כי אין השראה, קשה לעשות - כאשר חסרים מטפ-לות, עובדי מפעל, צוות ללול וכו'.

שאלה שמקטרגינו אינם שואלים, כי זה לא מעניין אותם, היא אם החינוך שאנחנו מקנים הוא חינוך קיבוצי? המנהל הפורש של "עמק החולה" אמר שלגבי דידו צריך בית-ספר המשותף להיות כמו כל בית-ספר טוב אחר. פה ושם תהיינה פעולות רעיוניות...

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

עישון

תוך כמה ימים יגיעו שאלונים, הקשורים לעישון טבק (סיגריות, סיגרטים, מקטרות, נרגילות) לכל בית ובית בקיבוץ זה. מתנדבים יבואו לאסוף את השאלונים וכאשר יגיעו התוצאות - ויש לקוות שכל מי שיקבל שאלון ידאג למלא אותו - תדע תת-הוועדה, העו-סקת בבעיות העישון במקומות ציבוריים - לאן מוליך רוב הדעות.

בינתיים יושבים ארבעה חברים בתת-וועדה זו ויש להם לפחות ארבע דעות ביחס למה לעשות, מתי ואיך. מה שבטוח הוא שמעט אנשים מעוניינים בהסבר או בהרצאת מומחה (שמעתי כבר/ עזוב אותי עם הסטטיסטיקה/ דוד שלי עישן ארבע קופסאות ביום כל ימי חייו ומת בגיל 95 רק מפני שנדרס ע"י נהג פגע-וברח...).

אבל מי היה מאמין שיגיעו לכך שבאוטובוסים יסעו מבלי לעשן? מי היה מעלה על הדעת שבקונצרטים, תיאטראות, חנויות כל-בו ישכנעו אנשים, לא לעשן - כי זה חוק?

מיקבץ

* המזכירה הודיעה שהקיבוץ שוקל ברצינות ניצול פארק, כדי לקחת נגיסה בעוגת התיירות. כותב שורות אלו, כמו רבים מעמיתיו, מסתכל קדימה בציפיה לביקורים של תיירי חו"ל ושל עם ישראל, על נשותיו וטפו, בכל אשר שייך לקיבוץ. האפשרויות שתיפתחנה לפנינו הן רבות: מזרז-דרך רב-לשוניים שיתרגמו סימולטנית לצרפתית, גרמנית, סינית וסואהילית; מסעדה מזרחית-אשכנזית עם נופך סיני; סיורים בספארי הקי-בוצי... הצורך בחברות/חברים נוספים יביא לקליטה מואצת ותוך כדי עשר שנים נתמודד עם הקיבוצים הגדולים של התק"ם. חזון מפתה.

אבל חסר משהו: נקודת משיכה מיוחדת. אחרי קריאה עיונית בעיתון הגיע בעל טור זה למסקנה, שמה שטוב לעיירה שדרות טוב לקיבוץ משגשג: שם ביקרו בחינגה של הבאבא סאלי 180,00 איש ואישה. ואנחנו?

בצניעות מציע האחראי על מאמר זה, שנודיע ברבים שגם לנו באבא בעל סגולה ובעל נס: באבא אריק - ר' יצחק אבו-שלופה, רמז דק שהוא מצאצאיו של שבתאי-צבי - משיח השקר האחרון לפני יורם ארידור - יגרום לתנועה המונית בכיוון אצבע הגליל. אמנינו יוכלו למכור את ציוריהם, פסליהם ובמיוחד דיוקנו של הבאבא אריק. בדוכנים מיוחדים ימכרו כמה מזיפי זקנו (טוב נגד רוימטיזם); קונטרסים של אמרותיו המפורסמות ובק-בוקים קטנים של מי ירדן בטעם זנגביל (טוב לכל המחלות וגם עוזר במצוות פרו ורבו). כל המפעלים שחשבו עליהם יהיו כאיזון וכאפס לעומת חינגת הבאבא אריק. אימהות יביאו את תינוקותיהם כדי שהבאבא יברך אותם ויחליף איזה טיטול אחד או שניים.

אף קיבוצי האיזור ייהנו: בתי ההארה יהיו מלאים, הגנים הלאומיים יושפעו בשורפי עצים מכל העדות (כאן אהב הבאבא אריק לנוע יחד עם תלמידיו הצמאים להסב-ריו על כימיה ופיסיקה).

מוטב שהמזכירות/ועדת המשק תאמץ את הרעיון מיד, לפני שאיזה קיבוץ אחר יעלה עליו.

* נתבקשנו לפרסם ושימה חלקית של קורסים, הנפתחים בתקופה זו באיזורנו.

א. קריאה מהירה: למה לך לקרוא את "מלחמה ושלום" בחודש ימים, כאשר ניתן לק-רוא את הספר תוך חצי שעה עד שעה? הצטרף עכשיו. תנאי הכרחי: קצת ידיעה של קריאה נורמלית.

ב. פיתוח הדיבור: מיועד לשתקנים ולבנישנים. מן הרגע שתסיים את הקורס, כולם יקשיבו לשטף הדיבור, לאוצר המילים, לאמרות כנף שיפלו מפיך.

ג. קורס לשתיקה רועמת. תלמד להוציא את יריביך מכליהם ע"י מבט בלבד, פזילה מרושעת, משיכת כתף.

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

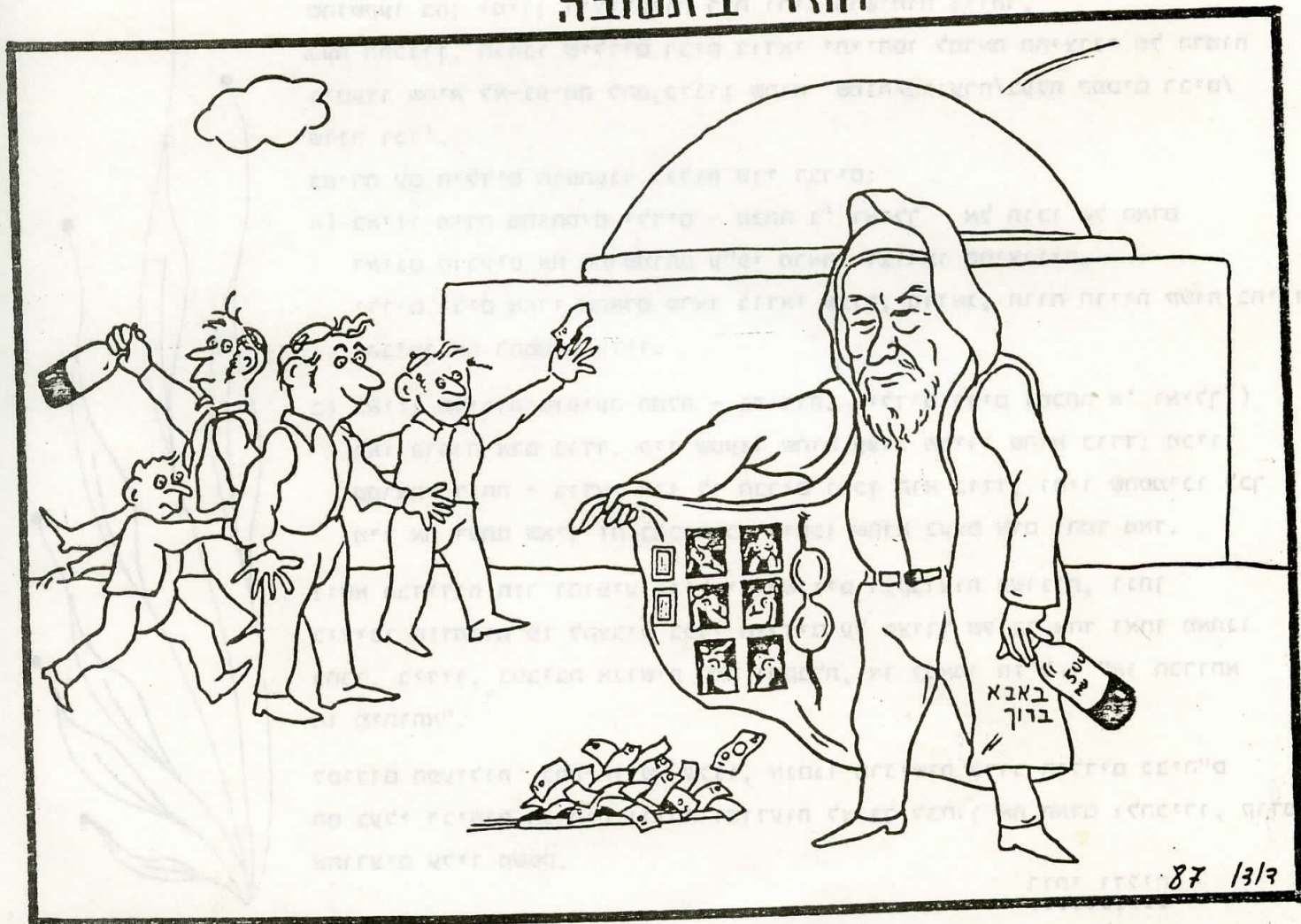
ד. נגיעה ביד: למד לנצל את הכוחות הטמונים בך. גע ביד (במיוחד מישהו מן המין השביל) ותסביר שהכול למען הבריאות - מאוד משכנע.

ה. זלילה מזרזת: לעסקנים שאין להם זמן ולילדים שקמים דקה לפני שהאוטובוס נוסע ל"עמק החולה".

ו. שינה בציבור בליווי שקופיות. לוותיקים שאינם יודעים לסרוג.

א ר י ק

חוזר בתשובה

"לא ל תסתכל בקנקן לא בציה פייפ בר"

"האיש הזה הוא גנב, כי הוא רומני וכל הרומנים הם גנבים" -

האם אתה מסכים עם קביעה זו?

לאמירה זו ולדומות לה היו צריכים ילדינו להתיחס ב"תחנה" שעסקה בדעות

קדומות ובסטריאוטיפים, במסגרת הנושא המרכזי - "יד ביד".

כדי לבדוק עם הילדים את יחסם אל הזר והשונה, פנינו למספר חברים שיופיעו

בדמויות שיש בהן מהמפחיד, מעורר-גיחוך ודחיה, ופקחנו מהילדים לרשום

את הרגשותיהם למראה הדמות.

אנו רוצים להודות למיק אלמן, לבוב ויניו ולצילה שהופיעו כדמויות

שהושקעו בהן דמיון ויצירתיות רבה והיו מרשימות ביותר.

בעת התכנון, הנחנו שילדים רבים בודאי יתייחסו למראה החיצוני של הדמות

ויטענו שהיא לא-נעימה להם, כיוון שהיא שמנה/מכוערת/בעלת קמטים רבים/

שונה וכו'.

בשיחה עם הילדים הופתענו לגלות שני דברים:

(א) באיזו מידה מתייחסים ילדים - מכתה ג' ואילך - אל תוכו של האדם

ואינם קובעים את התרשמותם ע"פי מראהו וצורתו החיצונית.

ילדים רבים אמרו שהאדם שראו בודאי עצוב, מודאג, חווה חוויות קשות בחייו,

והביעו את רחמנותם עליו.

(ב) באיזו תדירות הופיעה המלה - בדידות. ילדים רבים (מכתה א' ואילך!)

ראו בדמות אדם בודד. היו שטענו שהוא עצוב מכיון שהוא בודד; מכיון

שמראהו דוחה - בודאי אין לו חברים ולכן הוא בודד, והיו שהסמיכו לכך

מיד את דעתם שאין זה בהכרח כך ויתכן שהוא בעצם אדם נחמד מאד.

נושא הבדידות חזר והופיע בגילאים השונים ובקבוצות השונות, ונתן

בידינו הזדמנות פז להצביע בפני הילדים על הצורך של כל אחד ואחד מאתנו

בחבר, בידיד, בסביבה אנושית חמה ומקבלת, או כמאמר חז"ל - "או חברותא

או מיתותא".

לסיכום הפעילות בתת-הנושא שלנו, אנחנו מרגישות שרוב הילדים בביה"ס

הם בעלי רגישות חברתית גבוהה ומודעות לצורך לבחון את האדם ולהכירו, קודם

שחורצים עליו משפט.

רותי ודליה

דו"ח ועדת חברה.

מישיבה שהתקיימה ביום ג' 27.1.87

נכחו: הילרי, בטע, שוש א., מרקי, אודי ו., ריימונד ס., ג'יסון, ג'וני פ.

על סדר היום:

1. דלתות אחוריות

רחל א. פנתה לוועדת החברה, לאשר התקנת דלתות אחוריות בדירות קבע, שכיוון בנייתן אינו מאפשר ישיבה במרפסת אחה"צ מפאת השמש.

ועדת החברה התייחסה בחיוב לעצם הנושא, אך לא קיבלה החלטה עד לדיון בתוכנית ההשקעות.

2. דירות נופש והדירה בתל-אביב

רלימונד ס. יהיה אחראי לדירות מטעם ו. החברה. הלן תמשיך בטיפול השוטף.

3. הטיוט לסיני

הוחלט להקציב סכום כסף מן התקציב השוטף, כדי להתחלק עם ו. התרבות בעול הכספי של מימון הטיול לסיני.

רשם: ג' וכל פ.

[illegible]

יותר חשכל-יותר עכל.

בתקופה האחרונה התרבו המקרים של חימום ושריפה של שקעים בתוך בתי החברים. אחד הגורמים לכך הוא עומס יתר על אותו שקע על-ידי הפעלת תנורי חימום וחיבורים רופפים במגעיים של אותו תקע/שקע.

על-מנת לצמצם ככל האפשר את הבעיה הזאת, כדאי לשים לב לפעולות הבאות:

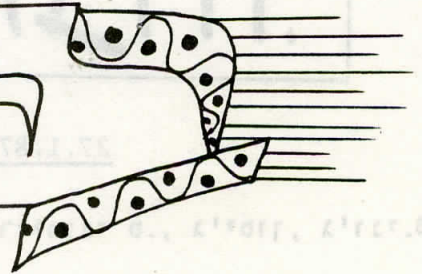
לנסות ולחבר את תנור החימום ישירות לשקע בקיר ולא לעבור דרך חוטים מאריכים או מעבירים (אדפטורים); לא לחבר יותר ממכשיר חימום אחד (תנור חימום/קומקום/תנור אפיה) בכל שקע; להיות ערני לריח של שריפה בתוך הבית.

כל מכשיר חימום עלול לגרום לחימום החוט והתקע שלו, אבל אם אותו חוט או תקע מתחיל להשחיר או להישרף, יש לנתק אותו מיד ולהודיע לחשמליה מיד. חורף נעים!

בהמשך המיבצע לחיסכון באנרגיה, החשמליה תתחיל בקרוב להתקין יחידת חיסכון באנרגיה בכל מזגן במשק. היחידה הזאת תפסיק את פעולת המזגן לאחר שעתים של עבודה והיא תחדש רק עם מפעילים אותו שוב. על יחידת הפיקוד נמצאים שני כפתורים, אחד אדום ואחד ירוק ונורית בקרה. לאחר לחיצת הכפתור הירוק להפעלה, הנורית תדלוך והמזגן יתחיל לעבוד, לאחר 4 דקות המתנה. לאחר כל הפסקה של המזגן יחידת הפיקוד תספור את 4 הדקות האלה, כדי לשמור על המנוע המדחם של המזגן. הכפתור האדום הוא להפסקת המזגן. אנחנו נתקין תחילה את היחידות בפעוטונים ובכיתות.

צוות החשמל

רכה - צאנזליה!

ינואר 1987

ובכו, ככה זה. הכריז אדם אחד, פקיד במשרד הבריאות זה שנים רבות, שלא ינוח עד אשר כל תושבי ארצנו יבלעו פלואוריד מבוקר עד ערב, דרך שתיה ודרך אכילה.

הכריז והוסיף שאין הוא קובע שדבר זה בהכרח יפתור את בעיית עששת השיניים. הרי אם נמשיך לאכול דברי מתיקה בכמויות המקובלות ולהימנע מאכילה נכונה, מובן מאליו שגם הפלואור לא יעזור. (חבל שלא הוסיף לדברי חוכמה אלו, שאם כן נעשה כך, נפחית את חומרת המחלה גם בלי מינונים בלתי מוגבלים של "תרופה" זו.)

אז עזרנו למר קלמן להשיג את שאיפת חייו. החליטה קבוצת משקים בגליל, כולל כפר הנשיא, להתקין מיתקן הפלורה למי השתיה שלנו. לא נחשוש מפני תקלות - לא מכניות, לא טכניות ולא טעות אנוש - הרי המיתקן מושלם הוא ושום רע אינו צפוי לנו. נבלע את הרעל טיפין טיפין, מי ששותה יותר ומי פחות, מי קטן ומי גדול, מי צעיר ומי זקן, מי בריא ומי חולה. טוב יהיה לכולנו ועלינו להודות למר קלמן.

אז הלאה!

תודה למר קלמן בשם האוכלוסיה בין הגילאים 2-14, שאמורה להפיק את התועלת. ותודה בשם כל יתר האוכלוסיה, שלה אין כל ציפיה שהיא להפיק תועלת. באוכלוסיה הזו כלולים אלו הרגישים פחות ואלו הרגישים יותר לפלואור, וביניהם אלו העלולים לחלות - ואף למות - ממחלות הנגרמות ע"י הפלואור. מחקרים מדעיים היום מצביעים על כך ביותר מחשש.

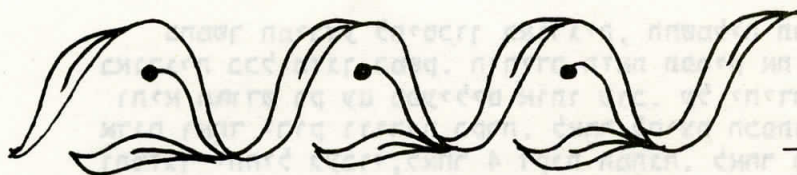
גם לא נשכח להודות למר קלמן על תרומתו בתחום האקולוגי, עבור ההשפעה בטווח הארוך על החי והצומח.

ועם זה אני מברכת את מר קלמן על צעד נוסף זה לקראת הגשמת שאיפתו.

ואם יסלח לי, אולי כאן גם המקום להזכיר את הבטחתו, לספק מסננים לכל המעוניינים להתקיןם בבתיהם.

אם מערכת זו תחסוך ספיגת הפלואור במידה קטנה, הרי אפילו זה כדאי. מדינות רבות מצאו דרך יעילה יותר - לאחר שנים רבות, הן הפסיקו כליל את הפלורה מי השתיה!

רות רחמני

נר - זיכרון

י' בשבט - גב' פרידה ולקנוץ

באיי הוואי כל דבר שהוא מלפני יותר ממאתיים שנה הוא פרה-היסטורי. בסוף המאה ה-18 גילה את האיים הקפיטן קוק, ובכך הביא אותם אל ההיסטוריה. מאחר ולא היה להם כתב, כל מה שהיה לפני-כן הועבר בעל-פה. אך דווקא היותם שוכני איים, מכודדים מהשפעות-חוץ, חידד את המסורת שלהם לגבי עברם, אמונותיהם ואישיותם-דגו-לים בתולדותיהם. אין להם ספק שמקורם בטהיטי, משם באו לפני 800 או אלף שנה בכמה גלי הגירה. משם הביאו, בין היתר, צמחים למחיתם ובכך התחילו ב"זיהום" הטוהר האקולוגי של האיים. התהליך הזה הוגבר בהרבה עם בוא המיסיונרים בתחילת המאה הקודמת, ובעקבותיהם הסוחרים וה-Planters. קני-סוכר, קפה, חזירים ועיזים הם רק ארבעה מתוך פריטי יבוא רבים. אחרי שגם השפעת יובאה וחיסלה מחצית האוכלוסיה, ייבאו פועלים זולים, כמעט עבדים, מסין, יפן, הפיליפינים ופורטוגל-ריקו.

רבים מסוגי החי והצומח המקוריים הם יחידים בעולם ולא קיימים בשום מקום אחר. יבוא חיות וצמחים גרם לתחרות אקולוגית קשה ויש סוגים שהוכחדו או שנמצאים בסכנה חמורה. בתוך הפארקים הלאומיים מקיימים תוכניות להחזיר את המצב לקדמותו, כמה שאפשר, ולהציל מינים מאוימים.

להוואיים יש שפה משלהם, פרט לפידג'ין ואנגלית, ורוב שמות המקומות הם בשפתם. להם גם ניתנת הזכות לתת שמות למקומות חדשים, בעיקר תוצאות של פעילויות הרי הגעש. אלה נגרמות, לפי אמונתם, בידי אלה -מאדם פלא. על הגברת הזאת יש סיפורים ואגדות לרוב ורבים לוקחים אותם מאוד ברצינות. על אף שקיבלו על עצמם את הנצרות, ואף היתה מלכה אחת שהתכחשה למאדם פלא על-ידי התגרות פומבית, הם מאמינים בה ובכוחה. לנוצרים היא פשוט שליחה של האל האחד וממשיכה לעשות כמו לפני קבלת הנצרות.

המיסיונרים למדו את שפתם של הילידים והעבירו אותה לכתב הלטיני. מתברר שלשפ-12 אותיות בלבד, חמש תנועות ושיבעה עיצורים. התוצאה היא מילים משופעות בתנועות עם צליל מאוד נזיל, מילים שקשה לקלוט אותן. כל האנשים שגרים כאן בקביעות משבצים מילים הוואיות בדיבורם ואמריקאים מבישת יתקשו להבין אותם.

החומר, שהר הגעש פולט, קולט כמעט כל טיפת גשם. או שהסלע פריך או שהוא נק-בובי או שהוא סדוק - הגשם הרב שיורד פה מחלחל כמעט כולו אל מעמקי ההר, כך שאין בהר צעיר נגד עילי שמתפתח לערוצים ונחלים. חומר אורגני שנוצר ע"י צמחים, מינר-לים שמשתחררים מהסלע - כולם חודרים-נשטפים עמוק עמוק, עד שהם מגיעים לשיכבה קדומה יותר, שהיא כן אטומה למים - או לים. כעבור כמה אלפי שנים מתפתחות שכבות חרסיות אטומות למים, שהן מונעות את החדירה לעומק. רק אז מופיעים מעינות בשטח, נחלים ומפלים, אם לא בא קילוח לבה חדש לכסות אותם. כל זה נכון לגבי כמעט כל השטחים של הקילאוואה, שהוא החלק המזרחי של האי וגיאולוגית החלק החדש ביותר. במערב ובאיים אחרים חלו כבר כל ההתפתחויות אשר משנות את אופי השטח. אבל כאן יש לזה השפעה חזקה על החקלאות. האדמה היא כמעט ולא אדמה. היא חצץ פחות או יותר דק, אשר יש בו מינרלים זמינים לצמחים. אבל עיבוד ממושך איננו גורם להצטברות חומר אורגני או להשבחה כלשהו. כששטחו של חקלאי מתכסה בשיכבה חדשה של לבה, הוא יכול ליישר ולהדק את השטח, אולי להביא כמה משאיות של אפר וולקני או חומר דק אחר, ולנטוע. זה יגדל.

ובכל זאת החקלאות כאן היא די בצרות. היבול העיקרי הוא קני-סוכר, כשמפעל אחד לעיבוד הקנים בסגר - כי היה מיושן - לא היה מה לגדל על אלפי דונמים. אם חקלאי לא מצליח לקסוף את הפאפאיה במטעיו או את האגוזים המקומיים משום שכוח העבודה יקר מדי, הוא פונה לפרנסה אחרת ומזניח את אדמתו. וכך נראים חלקים גדולים של האי - שטחים מוזנחים שפשוט חוזרים לג'ונגל. אז בא איזה קבלן, קונה שטחים, מחלק למגרשים, ומתחילים לבנות בתים, כולם מעץ. כמעט כולם מכוסים פח מגולבן

(דואר מהוואי - המשך)

שמחליד מהר בלחות התמידית. מתיישבים בהם הרבה INDIVIDUALISTS מהעיר ובין עצי המטעים המוזנחים הם מגדלים - חשיש. בשלוש השנים האחרונות מנסים השלטונות לחסל את זה, אבל קשה. זה כמעט היבול היחידי שמשתלם לגדל אותו.

גשם, שמש, שמש, גשם. כמעט תמיד יש קשת בשמים.
 בינתיים הייתי עוד פעם על-יד מקום הנביעה, אגם הלה, למשמרת של החלפת מצל-
 מות אוטומטיות, מדידות וכו'. מקום מטריף. נלוויתי גם הפעם אל בחור יהודי, קצת
 פראי, אך הקשר איתו הוא מהיר יותר מאשר עם רוב הגויים. משלנו, מה לעשות.

פה ושם אני עובד עם צוותים שונים. מודדים, עורכי תערוכה שנפתחה אתמול לרגל 75 שנה לקיום המצפה כאן; עושי מפות מפורסות וכו'. בדרך כלל אני שומר על פרופיל מאוד נמוך, קודם כל כדי לא לדרוך על יבלות של המקצועיים ושנית בגלל הקרירות המוסווית ע"י פתיחות מדומה ושטחית - של האמריקאים. התוצאה היא שרק עכשיו, כשאני כבר רואה את אריזת המזוודות מתקרבת, מגלים, כמה מהאנשים שאני יכול לתרום ברמה קצת אחרת מזו של כמה מהעבודות שעשיתי. בשבוע האחרון שאלו אותי כמה אנשים, האם אני לא יכול להישאר לפחות עוד חודש. ועם זאת ועל אף שאני ודאי תופעה ישראלית נדירה פה, אינם יודעים מה זה הכנסת אורחים. האם זה יתכן בבית, שאורח נדיר לא יוזמן לאף בית פרטי אחד, על אף יחסי עבודה תקינים לגמרי. אך זה ה"קיסור" היחידי, כי זמני כאן הוא זמן נפלא ואי-אפשר לקלקל לי אותו.

זהו הפעם. אני מקווה לכתוב עוד פעם לפני שאני עוזב בעוד שלושה שבועות. כמה ימים בשני איום אחרים ואז ליבשת, Mainland.

ט ו מ י

הוחל ב-3 בינואר ונחתם ב-10 בו.

[illegible]

תודה, תודה ועוד תודה!!!

ובעיקר רוצים אנו להודות לזו
האלמונית שארזה את החבילה
כל-כך יפה ובמסירות.

לבית כפר הנשיא
שתמיד זוכר לתת הרגשת בית
ולהשתתף איתנו בשמחות,
אפילו שאנחנו רחוקים.

את כולם זכרה -
אף אחד לא שכחה,
משהו לגל הגדול
ועוד הפתעה לים הבינוני
ולבסוף לקטן הקטנטן
להדם.

תודה מכל הבנים
ומאיתנו ההורים
אריאל ואדוה - עין-חרוד

טיולים לסירי

לכולם שלום.

מבחן הביקוש הראשון לטיול לסירי עבר בהצלחה ואנו ממשיכים לקדם את הנושא. כיוון שההרשמה הנסיונית הפתיעה את כולם, ערכנו מספר שינויים בתוכנית המקורית, חלקם ישמחו את לבכם ואחרים אולי לא!!

ראשית, מתוכננים כיום שני טיולים לסירי, בני 40 משתתפים (לכל היותר) בכל אחד. הראשון יתקיים בתאריכים שפורסמו (6-12/4) והוא יהיה טיול למיטיבי-לכת על 4 ימי הליכה בהר גבוה, הרחק ממרכז השירותים של סנטה קטרינה - אנחנו, הגמלים וההרים הגבוהים, כפי שפורסם בעבר. אין מדובר במסע מפרך, אך ההליכה הרגלית היא עיקרו של הטיול ויש לקחת זאת בחשבון.

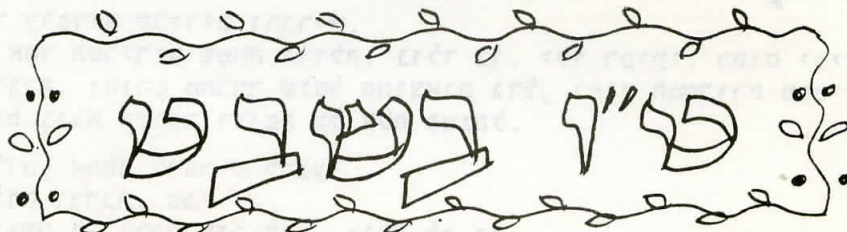
הטיול השני מתוכנן לסוף מאי. לכל החוששים - מזג-האוויר בחודש זה הוא אי-דיאלי ואין לחשוש ממדבר יבש ושמש לוהטת. טיול זה מתוכנן להיות קל יותר ומחייב פחות מקודמו. גם בו נעלה לאיזור סנטה קטרינה ונצא לטיולים רגליים, אך נשוב כל יום אל מחנה הקבע באיזור סנטה קטרינה וזה מאפשר גמישות רבה יותר, מסלולים קצרים למעוניינים ואפילו מנוחה של ממש. טיול זה יקדיש קצת יותר לחוף ולצלילה, אבל לא מדובר בטיול חופים שבו תופסים ראש על החוף והמים. החוששים מקשיי הליכה וטיפוס - שישקלו הצטרפות דווקא לטיול זה.

כיוון שהסכסוד הראשוני תוכנן ל-40 איש בלבד, הוחלט להגדילו (למעשה להכפילו ואף יותר), אך גם מהחבר תיירש השתתפות ומחיר הטיול לחבר יהיה 100 שקלים (ולא 75 ש"י, כפי שפורסם בעבר).

בימים הקרובים תיפתח הרשמה אמיתית לשני הטיולים. עדיפות לטיול הראשון תינתן לכל אנשי החינוך ואחרים, אשר פסח הוא חופשת העבודה שלהם. הפעם ההרשמה מחייבת וכל חבר שנרשם יחוייב בתשלום ראשוני כבר בשלב זה. מקווים שההתלהבות תישמר.

שלומית ואיתן

נ.ב. יש כבר לדאוג לדרכונים בתוקף לפחות עד יולי-אוגוסט '87.

בשישי-שבת הבאים (13-14 בפברואר יחול מועד ט"ו בשבט.

בגלל המצוקה של חוסר מקום, כלים וכיסאות בחדר-האוכל, נקיים את "סדר ט"ו

בשבט" במתכונת שונה השנה:

נתכנס לפני ארוחת-הערב במועדון החברים ונקיים שם את טקס הברכות על פירות

4 עונות השנה ושתיית 4 כוסות היין בצבעים שונים.

בתכנון גם לקיים טיול בסוף השבוע של ט"ו בשבט - לצפון רמת הגולן, לבורות

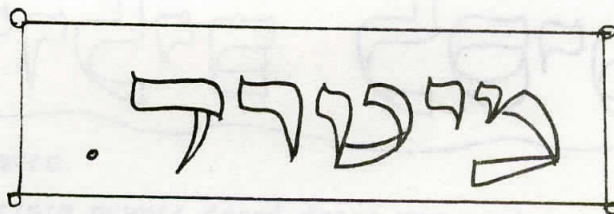
ענק מסתוריים שפעורים ביער מסעדה ונקראים ג'ובות (טיול הליכה קצר. נצא אחרי

ארוחת הבוקר ונחזור אחרי ארוחת הצהריים, לילדים מגיל 4 ועד בכלל).

נושא הנטיעה השנה עדיין לא ברור ואם תתקיים - הדבר יפורסם במשך השבוע.

חג שמח!

צוות החג - רמה ושלומית

מימצאי הסקר שג'קי ערך היו מעניינים מאוד. שמחתי לראות את ההיענות הרבה והתגובות השונות לרעיונות החדשים, ובכלל זה הגישה החופשית והמקצועית לעבודה בחדר-האוכל. חבל רק שבשיא הקריירה שלו הוא פורש ועובר לרעות ב"שדות ירוקים" יותר.

האופוריה שליוותה את תוצאות הסקר, כפי שבאה לביטוי במאמר, בהחלט מעידה על שביעות רצונם של רוב החברים בכפר הנשיא. אבל סעיף אחד, שזכה להתייחסות שולית בלבד, אצלי תופס מקום מרכזי. מדובר בהתנהגות הילדים הקטנים בחדר-האוכל, כאשר להוריהם לא איכפת. הזאטונים האלה, חמודים ככל שיהיו, ודאי אינם יודעים שהתנהגות, אשר במגרש המשחקים היא נכונה ואפילו רצויה, בחדר-האוכל היא אינה מתאימה. הם צעירים מכדי לדעת שהתרוצצות, התגלגלות על הארץ, קריאות קרב קצובות מלוות דפיקות על השולחן, הן מיטרד אמיתי לגבי אנשים אשר רוצים לאכול בנחת ול-שוחח בשקט עם היושבים מולם. הצרה היא שהוריהם - או שהם טרודים מדי בשיחותיהם ומעלימים עין מילדיהם, או שהם מחייכים חיוך מלא אושר למראה הטריקים החדשים של צאצאיהם. תיאור זה מתאים אמנם למספר קטן של משפחות, אך המיטרד מורגש בכל חללו של חדר האוכל.

המימצאים של הסקר הם כאין וכאפס לעומת ההטרדה הגדולה הזאת ויהיו השיפורים אשר יהיו, חדר-האוכל לעולם לא יהיה מקום לאנשים לאכול בו, אם לא נשנה נורמות התנהגות וחבל על הכסף שנשקיע בבניית חדר-אוכל חדש..

אריה וולפין

יחי ההבדל הקטן!

במפעל אחד עובדים שכירים וחברים. בביתו של אחד השכירים שמחה גדולה. נולד בן. ילד רביעי. בתום ימי השמחה מת-חילים ימי השיגרה. והנה, מתברר שנטל ההוצאות גדל, ואין המשכורת מספיקה. אחרי התלבטות והיסוס ניגש העובד ודופק על דלת המנהל.

העובד: שלום, אפשר להפריע לרגע?

המנהל: שלום וברכה, שב!

העובד: מגיעה לי ברכת מזל טוב. נולד לי בן.

המנהל: מזל טוב, מזל טוב.

העובד: תודה, אבל יש בעיה, המשכורת אינה מספיקה.

המנהל: (נאנח) אבל רק עכשיו חתמנו על הסכמי עבודה.

העובד: לא באתי לבקש תוספת שכר, אלא את אישורי לעבוד כל יום שעה נוספת,

אין ברירה...

גם בביתו של אחד החברים הצעירים שמחה. נולד בן. ילד רביעי. בתום ימי השמחה מתברר, שהחבר אינו מסתדר עם הזמן. המשפחה שגדלה זקוקה לו עכשיו יותר. הוא מחליט לסדר את העניין עם המנהל:

החבר: נולד לי בן.

המנהל: מזל טוב.

החבר: אבל יש לי בעיה, אינני מסתדר עם הזמן.

המנהל: איך אני יכול לעזור?

החבר: אני מבקש להתחיל לעבוד פחות שעה כל יום, אין ברירה...

מתוך השבועון "קיבוץ"
(שם המוסר/ת למערכת שמור אצלנו)

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: א נ ר ה ר א ה ח ו ק

בימוי: ריצ'רד הפרון

משחק: ברברה קררה, אלן קינג, פול סורבינו, ארמנד אסאנט.

לכל חובבי ומעריצי מייק האמר, הנלש הפרטי הנברא על ידי מייק ספילאני, גרסה קולנועית שלו.

מייק הוא בלש פרטי בניו יורק, שחוקר את מותו המיסטורי של ידידו ג'ק. ג'ק הוא בכה ויטנאם, שאיבד את ידו כשבא לעזרת מייק בעיצומם של הקרבות. מאחורי הרצח מסתתרת חבורת שרצים, רובם פוליטיקאים, והחקירה מובילה עד למחלקה סודית של הסי.אי.אי.

מלחמת ויטנאם נמצאת ברקע. הסרט מפנה את הזרקורים אל עולם המין והססיות. האלימות, בעיקר בחלק האחרון של הסרט, "מעציבת".

הסרט הוא מלא הומור מקאברי, שהוא אחד מכלי הנשק של מייק האמר. הרבה בדיחות אפלות. שימו לב לדמותו של המפי' ובר היהודי בגילומו של אלן קינג המשעשע.

סרט פעולה.

ו. (באבא סאלי) סרטים

ב.ב. אני יוצא למילואים, ויחד איתי יוצאת הפינה. אבל אל תאמרו בואש, אני חוזר בעוד 17 יום, ועד אז יטפל בענייני הקולנוע ארווין. חזק ואמץ!

לכל חברי כפר הנשיא:

ברצוני להודות, באופן אישי, לכל אחד שהשתתף בכנות, בדרכו הוא, בשמחתם של הלן ומיכה, ובמיוחד לאלה אשר הביעו זאת בסידור וארגון הערב הגדול, שהתבטא באווירת איחוד מיוחדת לאורך רובו של הערב.

אין להתעלם מהעובדה שיום זה הוא אכן יום גדול בחייו של האדם וכשמצטברות לכך שנים ארוכות של ציפיה, חשיבותו וערכו גדלים בעיני המצפים.

כל טוב לכם,
הרבה בריאות ותקווה
רות ליפשיץ

מספרי טלפון נוספים:

לילך הדר - 817

דב קולט - 809

נעורים-כדורסל - 821

מועדון נעורים (מקלט) - 979

ברית התנועה הקיבוצית

המרכז לחינוך יהודי - ציוני בגליל העליון

המדור הבינקיבוצי למעורבות באיזורי-פיתוח

טלפון 069-49785

קרית שמונה, ת.ד. 11 מיקוד 10 200

ג' בשבט תשמ"ז

2.2.87

לכבוד

מרכז ועדת תרבות

קבוץ כפר-הנשיא.

שלום רב,

הנדון: אירוח זוגות צעירים מחצור.

במסגרת מועצת הפועלים והשילוב האיזורי, כפר הנשיא
התבקש לארח כ-20 זוגות צעירים מהעיירה השכנה, ביום שני
20.2 בערב.

באותו ערב תתקיים הרצאה במשק, מטעם המרכז לחינוך יהודי
ציוני בגליל העליון - המסונף לשילוב האיזורי, מפי ד"ר זאב
צחור - ראש החוג להסטוריה באוניברסיטת בן-גוריון, בנושא:
בן-גוריון וחנוכה העבודה.

אירוע זה חשוב לגבי שילובו של משק כפר הנשיא במערך
האיזורי. זה תואם את המדיניות המוצהרת של הפעילות הבין
קיבוצית למען מעורבות וקיום יחסים תקינים עם סקטורים
אחרים באיזור, ולקידום. לכן, זוגות צעירים המעוניינים
בכך, בגילאים 25-40 מתבקשים להיות פעילים באירוח מהשעה
18.00 עד ההרצאה בשעה 21.30.

האירוח צריך לכלול מפגש בביתם, ליווי לארוחת הערב
ומפגש חברתי לאחר מכן.

בברכה,

אריה וולפין

זוגות צעירים משלנו, המעוניינים לארח זוגות צעירים מחצור,
מתבקשים להירשם על הדף שמול המזכירות הטכנית. המועד האחרון
להרשמה הוא יום ג' 9.2.87.

סקר בנושא עישון

שם.

1. האם את/ה מעשן/נת? כן / לא
2. האם את/ה בעד הפסקת העישון בחדר האוכל? כן / לא / פשרה
3. האם את/ה בעד הפסקת העישון במקומות צבוריים
כגון מרכולית, מועדון, מטבח וכו'? כן / לא
4. האם יש לך הצעות/הערות משלך?

יש להקיף בעגול את התשובה המתאימה לך.

אנא מלא/י שאלון זה בהקדם, ואנו נבוא לאסוף אותו
ביום ה' 12.2.87.

תודה - הועדה המארגנת

הודעה מטעם ועדת הקליטה

באסיפת כפר הנשיא מיום: 26.11.86, הוחלט לדחות את ההצבעה על קבלת משפחת סוקול למועמדות, ולהחזיר את הנושא לברור נוסף. התקיים ברור במזכירות, בנוכחות נציגי ועדת הקליטה, וכידוע המליצה המזכירות לאסיפה לקבל את שרון ועופר למועמדות. בדיון שנערך במזכירות הביא גרשי א' הצעה על צורת הקליטה של המשפחה, וההצעה הועברה לדיון בוועדת הקליטה בנוכחותו של גרשי. בתום הדיון קבלה הוועדה את הצעתו של גרשי שעקרה: קליטת המשפחה בטפול ועדת הקליטה ולפי נוהלי הוועדה. הצמדת מלווה (לאו דוקא מקשר מהוועדה), שילווה את המשפחה למשך כל תקופת המועמדות. משך שנת המועמדות יתקיימו שיחות עם שרון ועופר שיכללו את המלווה ונציגים מועדת קליטה והמזכירות. על המלווה וצורת הלווי יוחלט בסמוך לבואם למשק. הוועדה מצטרפת להחלטת המזכירות להמליץ לאסיפה על קבלת המשפחה למועמדות.

רשם: אורי א' בשם ועדת הקליטה

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 2.2.87

נכחו: יעל ש', מיכאל ד', ישראל א', גרשי א', מקס מ', ג'וליה נ', גדי ע', דודו פ', שאול א', ג'וני פ'.

1. עזיבה.

- א. עופר פרנק הודיע על עזיבה.
- ב. דורית נמינוב הודיעה על עזיבה.

2. קבלת הורים.

זליג חנין - אביו של אדם בן חנוך, הגיע למשק, וקבלתו אושרה במזכירות. הבקשה תובא לאסיפה.

3. דובי בר-דוד. (מוזמן: חרות לפיד)

במסגרת רצונו של דובי להצטרף לצוות של אניה, הוא מבקש לצאת כמה פעמים במשך השנה הקרובה לנמל חיפה או אילת ולעבוד על אניה בשעת עגינתה. מדובר בחברת "תרשיש" ובכלי השיט של התק"ס. המזכירות סכמה בחיוב את הבקשה.

4. תקציבי אחזקת אדם.

המזכירות עברה על סכומי השנה החולפת ועל ההצעות לשנה המתחילה בינואר, שהוכנו בידי ועדת התקציבים וועדת המשק. מספר סעיפים בעיתיים עוררו וכוח והמזכירות תתכנס שוב בימים הקרובים בכדי לסכם את המלצותיה. לאחר מכן יחולק החומר לחברים ויובא לדיון באסיפה.

6.2.87.

NEWS OF THE WEEK

* The beautiful weather we have been having in between the rains has brought out winter and spring flowers altogether, and even in the kibbutz there are places where the anemones and the cyclamen can be seen. Next week is Tu b'Shevat (New Year of the trees) and there will be a trip to the northern Golan

Heights, with a minimum of walking, and lovely views.

* We are delighted to be able to tell you that Yankel is already coming home after his operation. At the moment visits should be arranged with Pam.

* Rachel Avidor is also doing well after her operation.

* This week Aviga'il Frank has left us, in order to see the world. We hope you enjoy it, and hope to see you back with us. Who knows, maybe you'll even tell us of your adventures in "Divrei Ha'kfar".

* Our Bridge team are continuing to do well. In the National ratings they have come 13th (lucky number?).

* Our avocado are currently being picked (and exported) at the rate of 30,000 kg, that is about 120,000 pieces, per week. As Udi Wagner, who works there, puts it: "Green fruit in exchange for green-backs".

* Three nameless kids were born in the kibbutz this week.... to the goat in the children's farm. Mazal Tov.

* And a few more telephone numbers which may (or may not) interest you:

Basketball court - 821

Teen-agers clubroom - 979

Lilach Hadar - 817

Dov Collett -979 (Tsvia Katz says that to this day people phone her at her wrongly listed number)

FILM OF THE WEEK

1, THE JURY -
with Barbara Carara,
Alan King, Paul Sorbina,
Armand Assant.

An action film about Private
Detective Mike Hammer.

JAHRZEIT - Frieda Welkanoz
10 Sh'vat

